

ניידות נשים בחברה הערבית

2008 - 2003

נשים דורשות נידות בחברה הערבית

2004 - 2008

למה ניידות לנשים? איך זה התחיל?

"חברות: אני רוצה לצאת מהבית ולהגיע לסדנת העצמה, אני רוצה לתרום להעצמת נשים אחרות ולמען החברה, אבל קשה לי להגיע. אם אין גבר: אח, אב או בן-זוג שיסיע אותי, אני הולכת שעה ברגל!"

השלבים לפני ההחלטה על הפרויקט:

הנשים השתתפו בקבוצת העצמה קהילתית שבמהלכה למדו, בין היתר, פיתוח הכלים והמיומנויות של נשים בנושא עבודה קהילתית, ארגון קהילתי ופיתוח פרויקטים בקהילה.

הנשים תכננו וביצעו:

- מיפוי מצב וסקר צרכים מקומי בקרב האוכלוסיות השונות**
- ניתוח הממצאים, הסקת מסקנות וקביעת סדר עדיפויות**
- גיבוש החלטה: לפתור בעיית הניידות בתוך הכפר**
- הצבת מטרה: להפעיל קו תחבורה ציבורית בתוך הכפר.**

ביצוע:

**סימנו את כל הקבוצות והגורמים הרלוונטיים
להשגת המטרה:**

1. קבוצת הנשים

2. כלל תושב הכפר

3. חברת הסעות שבכוחה להפעיל את הקו (אל-עפיפי)

4. המועצה המקומית.

ב 2004, גיבשנו תוכנית עבודה וחלוקת תפקידים:

- **עבודה מול הרשות המקומית:** התכתבויות ופגישות במטרה לשווק הרעיון ולהשיג שיתוף פעולה
- **פגישות עם המחלקות הרלוונטיות ברשות המקומית.**
- **השגת לגיטימציה ממנהיגים חברתיים ודתיים.**
- **סקר צרכים לצורך מיפוי צרכים בקרב הקהילה אודות הזמנים, מיקום התחנות, מסלולי נסיעה ועלות נסיעה.**
- **עבודה מול חברת ההסעות עד ההסכמה על לו"ז של האוטובוס**
- **שיווק הקו בכפר**

1/2005 קו תחבורה ציבורית החל לפעול בתוך הכפר!
3/2006 כנס תחבורה ציבורית ראשון בחברה הערבית

← הפרויקט מבטא יותר מכל את התפקיד המרכזי ציבור יכול לשחק בכל הנוגע להפעלת תחבורה ציבורית

← בלי ההתארגנות של הנשים בעלות העניין והאינטרס, אי אפשר לסמוך על המערכת שתביא לשינוי המיוחל

בעקבות הפרויקט: דו"ח בנושא "ניידות בקרב נשים ערביות בישראל"

הדו"ח התבסס על סקר מעמיק ומקיף שנערך ב-11 יישובים ערביים באזור הצפון והמשולש, הדו"ח מציג את המשמעויות החברתיות והכלכליות של מצב הניידות, ומציע דרכים מעשיות לתיקון המצב.

המלצות בעקבות הדו"ח

המלצותינו מתמקדות במספר מישורים, שלכל אחד מהם חשיבות מכרעת בשינוי המצב. שינוי מצב של הדרה חברתית מחייב שינוי בהתייחסות הן של ה"מדיר" והן של ה"מודר". שינוי תפיסתי חייב להתרחש בקרב הנשים עצמן ובקרב מקבלי ההחלטות ברמה הארצית והמוניציפאלית.

מישורי ההתייחסות:

- שלטון ארצי ומקומי
- שינוי מודעות בכל הרמות
- פעילויות ביצועיות

שלטון ארצי ומקומי

* הכנת תוכניות אב לתחבורה בכפרים, כך שיוזגשו בהן עקרונות הניידות והנגישות של נשים – תכנון מנקודת מבט מגדרית.

* סבסוד גבוה יותר של התחבורה הציבורית בכפרים (ביחס לשאר חלקי הארץ) כדבר שמתחייב להגשמת שוויון עבור קבוצה שהודרה והופלטה במשך שנים. מעבר לעידוד השימוש בתחבורה ציבורית, הודות לסבסוד הזה תהיה התחבורה הציבורית בכפרים בתדירות גבוהה יותר.

* הקמת ועדות תחבורה ברשויות המקומיות בהן יהיו חברות גם נשים.

שינוי מודעות בכל הרמות

מקבלי החלטות - הפנמה של זכות הנשים לניידות, והבנה כי תרומתן לחברה תגדל ככל שתגדל יכולת הניידות שלהן

הנשים: עבודה קהילתית לפרסום אמצעי תחבורה כמו כן, העלאת מודעותן לשימוש בתחבורה ציבורית ככלי מקדם וחשיפתן ליתרונותיה (כלכליים, חברתיים, תעסוקתיים וסביבתיים)

הדור הבא: שילוב הנושא של ניידות נשים במערכת החינוך הפורמאלי והלא-פורמאלי, לנשים צעירות ונערות

פעילויות ביצועיות

*** סקר צרכים: ביצוע סקר מקיף על אפשרויות הניידות בכפרים מבחינת תחבורה ציבורית.**

*** מודיעין תחבורה בערבית**

*** המשך פיילוט של תחבורה ציבורית בכפרים, במסגרת עבודה קהילתית שתתואם עם משרד התחבורה, הרשות המקומית וארגונים נוספים בשיתוף כל האוכלוסייה**